

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความตระหนักรู้ของเกษตรกรต่อปัญหาโรคเอดส์ ในอำเภอหางดง
จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายศิววรรณ จันทร์ผาง

วิทยาลัยการศึกษามหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

รองศาสตราจารย์ ดร. นรินทร์ชัย พัฒนพงศา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารณ โอภาสพัฒนกิจ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. นพนธ์ สัมมา	กรรมการ
อาจารย์ร่ำไพพรรณ อภิชาติพงศ์ชัย	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความตระหนักรู้ของเกษตรกรต่อปัญหาโรคเอดส์ ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร กับความตระหนักรู้ที่มีต่อปัญหาโรคเอดส์

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ เกษตรกรในเขตอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ทำการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ได้ประชากรตัวอย่าง 139 ราย การคัดเลือกประชากรที่เป็นเกษตรกรผู้ติดเชื้อใช้วิธีแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Method) ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรทั่วไปส่วนใหญ่ เป็นผู้ชาย อายุเฉลี่ย 47.10 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมรสแล้ว มีรายได้รวมน้อยกว่า 50,000 บาทต่อปี การเดินทางออกนอกอำเภอหางดง น้อยกว่า 5 ครั้งต่อเดือน ติดตามข่าวสารจากโทรทัศน์และรับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์น้อยกว่า 5 นาทีต่อชั่วโมง และมักติดต่อกับญาติพี่น้อง

ส่วนเกษตรกรผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง อายุเฉลี่ย 34.03 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นโสด มีรายได้รวมน้อยกว่า 50,000 บาทต่อปี การเดินทางออกนอกอำเภอหางดงน้อยกว่า 5 ครั้งต่อเดือน ติดตามข่าวสารจากโทรทัศน์และรับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์น้อยกว่า 5 นาทีต่อชั่วโมง และมักติดต่อกับญาติพี่น้อง

พฤติกรรมมารับข่าวสาร ในด้านความสัมพันธ์กับสังคมภายนอก ได้แก่การเดินทางออกนอกอำเภอทางคงในรอบ 1 เดือนของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรทั่วไปและเกษตรกรผู้ติดเชื่อมีการเดินทางน้อย ร้อยละ 76.3 และ 63.3 ตามลำดับ ในด้านการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่การติดตามข่าวสาร ในรอบ 1 สัปดาห์ของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรทั่วไปและเกษตรกรผู้ติดเชื่อมีการติดตามสื่อต่างๆ น้อย ร้อยละ 57.6 และ 66.7 ตามลำดับ และในด้านการเปิดรับสื่อบุคคล ได้แก่การติดต่อกับบุคคลอื่น ในรอบ 1 เดือนของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรทั่วไปและเกษตรกรผู้ติดเชื่อมีการติดต่อกับบุคคลอื่นน้อย ร้อยละ 59.0 และ 60.0 ตามลำดับ ส่วนความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่าเกษตรกรทั่วไปมีระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.655 ส่วนเกษตรกรผู้ติดเชื่อมีระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์สูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.770

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้คือ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ ควรมีการอบรม การรณรงค์ เผยแพร่ความรู้ สร้างความเข้าใจ เรื่องโรคเอดส์กับเกษตรกรทั่วไปให้มากยิ่งขึ้น โดยเน้นเนื้อหาความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่เกี่ยวกับตัวเชื่อโรค การแพร่ระบาด การติดต่อ การป้องกัน พฤติกรรมที่เสี่ยงและการดูแลสุขภาพ โดย ให้ตรงกับอายุ การศึกษา และระดับ รายได้ของเกษตรกร

Independent Study Title	Farmers Awareness on AIDS Problems in Hang Dong District, Chiang Mai Province	
Author	Mr. Sriwan Chunpong	
M.S. (Agriculture)	Agricultural Extension	
Examining Committee :		
	Assoc. Prof. Dr. Narinchai Patanapongsa	Chairman
	Asst. Prof. Dr. Avorn Opatpatanakit	Member
	Assoc. Prof. Dr. Napon Samma	Member
	Lect. Rampaipan Apichatpongchai	Member

Abstract

Awareness of farmers toward aids problem was experimented in order to evaluate the relationship between economic background, social community and their awareness one hundred and thirty nine farmers in Amphur Hang Dong. Chiang Mai Province represented as the sample population. Multistage sampling was used as the procedure of sampling: Thirty farmers whose already have infected by AIDS were chosen using purposive sampling method. Questionnaire was used as the investigation tool. Frequency, percentage mean, maximum and minimum.

The results show that most of people in the sample population were male with an average of 47.10 years. Education level was only from a primary school and their income was less than 50,000 baht per year. It was less than five times they do traveling beyond the amphur area. The communication through televisions and newspapers was less than 5 minutes an hour. They were still closed relatives.

Among the aids infected samples they had an average age of 34.03 years. Mostly were unmarried. Education level was only from a primary school and their income was less than 50,000 baht per year. It was less than five times they do traveling beyond the amphur area. The communication through televisions and newspapers was less than 5 minutes an hour. They communicated with relatives and public health officers.

As for the behavior on receiving information, such as traveling outside Hang Dong district within one month, both farmers and infected farmers traveled few times for 76.3 and 63.3 percent respectively. Within one week, both farmers (57.6 %) and infected farmers (66.7 %) did not follow much on mass media. Within one month, both of them (59.0 and 60.0 percent respectively) did not contract many people. As for the AIDS knowledge, farmer had AIDS knowledge as medium level (0.655). However infected farmers had AIDS knowledge as high level (0.770).

Suggestion could be that : either the government agency or the private sector should set up the learning and training programmes in order to provide the knowledge of understanding in particular the pathogeneity and the prevention of the infection from the disease. Most importantly, human behaviors and the processes of medical caring should be suitable to their living status.